

Programowanie Funkcyjne

Wybrane trwałe struktury danych

Piotr Polesiuk

ii-uwr

28 października 2024

Trwałe struktury danych

- ▶ Dotychczas poznany podzbiór OCamla pozwala tylko na tworzenie danych, ale nie modyfikacje.
- ▶ Nie przeszkodziło nam to w zdefiniowaniu skompilowanych struktur danych np. kopców.
- ▶ Udało się to dzięki **trwałym strukturom danych**, gdzie *modyfikacja* oznacza utworzenie zmodyfikowanej kopii.
- ▶ Jest to odmienne podejście niż klasyczne **ulotne struktury danych**.

Zalety trwałych struktur danych

- ▶ Tworzenie zmodyfikowanej kopii nie musi być drogie, bo skopiowaniu ulega tylko niewielki kawałek struktury, a reszta jest **współdzielona** z oryginałem.
- ▶ A zalet mamy wiele:
  - ▶ współdzielenie
  - ▶ wersjonowanie
  - ▶ łatwe wnioskowanie
  - ▶ ...

Definiowanie trwałych struktur danych

- ▶ Wiele klasycznych struktur danych elegancko da się wyrazić jako trwałe struktury danych, np.
  - ▶ kopce lewicowe
  - ▶ drzewa czerwono-czarne
  - ▶ 2-3 drzewa
  - ▶ kopce parujące
  - ▶ ...
- ▶ Często funkcyjna implementacja takich struktur jest czytelniejsza niż imperatywna.
- ▶ Ale niektóre struktury danych nie chcą wpasować się w te ramy, np.
  - ▶ kolejki
  - ▶ tablice
  - ▶ ...

Kolejki

Dwie naiwne implementacje

```
type 'a queue = 'a list
```

```
let push q x = q @ [x]
```

```
let pop q =  
  match q with  
  | []      -> None  
  | x :: q -> Some(x, q)
```

```
type 'a queue = 'a list
```

```
let push q x = x :: q
```

```
let rec pop q =  
  match q with  
  | []      -> None  
  | x :: q ->  
    (match pop q with  
     | None      -> Some(x, [])  
     | Some(y, q) -> Some(y, x :: q))
```

Mieć ciastko i zjeść ciastko

- ▶ Gdy na początku listy jest przód kolejki (pierwsza implementacja) to:
  - ▶ pop kosztuje $O(1)$
  - ▶ push kosztuje $O(n)$
- ▶ Gdy na początku listy jest tył kolejki (druga implementacja) to:
  - ▶ pop kosztuje $O(n)$
  - ▶ push kosztuje $O(1)$
- ▶ A gdyby tak trzymać dwie listy?

Programowanie na żywo

Koszt zamortyzowany

- ▶ Pesymistyczny koszt operacji pop to $O(n)$
- ▶ Ale zazwyczaj kosztuje $O(1)$
- ▶ Przed kosztownym odwróceniem n -elementowej listy trzeba wykonać n (tanich) wstawień do kolejki
- ▶ Całkowity czas wykonania n operacji na kolejce będzie wynosił $O(n)$
- ▶ Zamortyzowany koszt jednej operacji to $O(1)$

Analiza zamortyzowana

- ▶ Na każdym *consie* tylnej listy kładziemy żeton — depozyt czasu potrzebnego na odwrócenie jednego *consa*
- ▶ Zamortyzowany koszt operacji push to
  - faktyczny koszt operacji push ($O(1)$)
  - +
  - koszt jednego żetonu ($O(1)$)
- ▶ Zamortyzowany koszt operacji pop to $O(1)$
  - kosztowne odwracanie opłacamy w całości ze zgromadzonych środków

Analiza zamortyzowana i współdzielenie

- ▶ Podana analiza zakłada, że każdej wersji struktury użyjemy raz.
- ▶ Kopiowanie danych przez współdzielenie jest tanie ($O(1)$)
- ▶ Ale kopiowanie żetonów jest drogie.
- ▶ W szczególności można skopiować kolejkę tuż przed odwróceniem listy i wyzwolić kosztowne odwracanie wiele razy!

- ▶ Przy każdej operacji zamiast płacić za odwracanie listy, można faktycznie wykonać kawałek odwracania.
- ▶ Elementy w kolejce podzielimy na trzy części: f , m , r
- ▶ Kolejka Hooda-Melville'a to trójka:
  - ▶ Listę f (z pierwszym elementem z przodu)
  - ▶ Listę r (z ostatnim elementem z przodu)
  - ▶ Częściowo policzoną listę:

$$s = \text{rev\_append } (\text{rev } f) \text{ (rev } m)$$

- ▶ Gdy s się policzy, to s zastępuje f , a r zastępuje m
- ▶ Przy każdej operacji obliczamy kawałek s , tak by zdążyć je policzyć zanim f się opróżni (dwa kroki na operację wystarczą)
- ▶ W s pamiętamy ile elementów z f już usunęliśmy

Tablice

i listy o dostępie swobodnym

Listy o dostępie swobodnym

Chcemy zaprojektować strukturę danych, która:

- ▶ pozwala na szybki dostęp do dowolnego elementu w czasie $O(\log n)$,
- ▶ pozwala na operacje `cons`, `hd` i `tl`

Można użyć słowników (drzew zbalansowanych),
ale wtedy `cons` i `tl` działają w czasie $O(\log n)$

Czy można lepiej?

Struktura list i liczb naturalnych

- ▶ Listy i liczby naturalne w zapisie unarnym mają bardzo podobną strukturę
- ▶ Głębokość (długość) liczb unarnych (i list) jest $O(n)$
- ▶ Głębokość (długość) liczb binarnych jest $O(\log n)$
- ▶ A gdyby listy miały strukturę liczb binarnych?

Programowanie na żywo

Koszt operacji cons i tl

- ▶ Długie ciągi operacji cons potrzebują średnio $O(1)$ na operację — połóżmy żeton na każdej jedynce.

$$\begin{array}{l} 1001010\mathbf{0111111} + 1 = \\ 1001010\mathbf{1000000} \end{array}$$

- ▶ Długie ciągi operacji tl potrzebują średnio $O(1)$ na operację — połóżmy żeton na każdym zerze.
- ▶ Ale nie wolno mieszać!

$$\begin{array}{ll} 11111111111111 + 1 = & 10000000000000 \\ 10000000000000 - 1 = & 11111111111111 \\ 11111111111111 + 1 = & \dots \end{array}$$

Cyfry nadmiarowe

- ▶ Rozważmy system **binarny** z cyframi 0, 1, 2

$$0 + 1 = 1$$

$$1 + 1 = 2$$

$$2 + 1 = 11$$

$$11 + 1 = 12$$

$$12 + 1 = 21$$

$$21 + 1 = 22$$

$$22 + 1 = 111$$

$$111 + 1 = 112$$

- ▶ Następnik nie tworzy długich ciągów zer, kłopotliwych dla poprzednika
- ▶ Zamortyzowany koszt operacji `cons` i `tl` to $O(1)$:
na każdym zerze i na każdej dwójce kładziemy żeton

- ▶ Weźmy system pozycyjny, w którym cyfra na n -tej pozycji ma wagę $2^n - 1$
- ▶ Najmłodsza cyfra ma wagę 0
- ▶ Używamy cyfr 0, 1 i 2
- ▶ $2 \cdot (2^n - 1) + 1 = 2^{n+1} - 1$
- ▶ Każda liczba ma w zapisie dokładnie jedną dwójkę — jako najmłodszą niezerową cyfrę

$$2 + 1 = 12$$

$$12 + 1 = 20$$

$$20 + 1 = 102$$

$$102 + 1 = 112$$

$$112 + 1 = 120$$

$$120 + 1 = 200$$

$$200 + 1 = 1002$$

$$1002 + 1 = 1012$$

- ▶ Operacja następnika (i poprzednika) modyfikuje co najwyżej trzy cyfry!

- ▶ Operacja następnika (i poprzednika) modyfikuje co najwyżej trzy cyfry!
- ▶ Ale te cyfry mogą być w środku liczby za długimi ciągami zer
- ▶ Możemy reprezentować długie ciągi zer jako jedną liczbę — długość ciągu zer

Zippery

Motywacja

- ▶ Modyfikacja trwałej struktury danych wymaga skopiowania całej ścieżki od korzenia do miejsca modyfikacji
- ▶ Często przeprowadzamy wiele małych zmian w jednym miejscu
  - ▶ Edytowanie dokumentu tekstowego
  - ▶ Modyfikowanie drzewiastej bazy danych (XML)
  - ▶ Budowanie drzewa dowodu
- ▶ Można zmodyfikować strukturę danych tak, by mieć szybki dostęp do wybranego miejsca

Programowanie na żywo

Różniczkowanie typów

Wyobraźmy sobie typ opisujący strukturę drzewiastą przechowującą dane typu x . Ten typ zbudowany jest za pomocą następujących operacji na typach

- ▶ danych typu x
- ▶ stałych 1 (unit) oraz 0 (empty)
- ▶ sumy rozłącznej $t_1 + t_2$

```
type ('t1, 't2) either =  
  | Left of 't1  
  | Right of 't2
```

- ▶ produktu (par) $t_1 \times t_2$

```
type ('t1, 't2) prod = 't1 * 't2
```

Typ opisujący kontekst ($\frac{\partial}{\partial x} t$) dla danych typu x w typie t można wyliczyć

$$\frac{\partial}{\partial x} x = 1$$

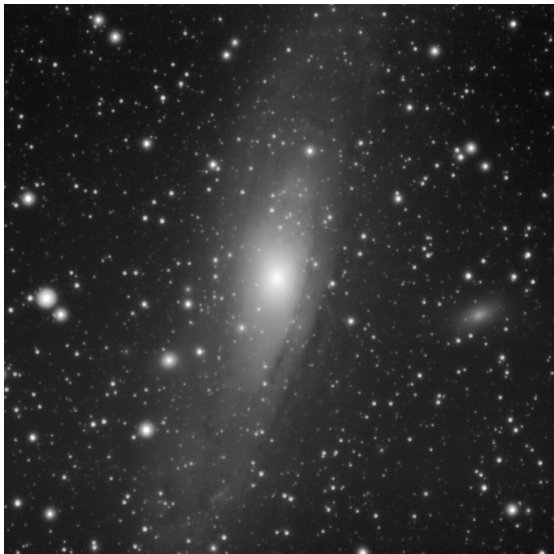
$$\frac{\partial}{\partial x} 0 = 0$$

$$\frac{\partial}{\partial x} 1 = 0$$

$$\frac{\partial}{\partial x} (t_1 + t_2) = \frac{\partial}{\partial x} t_1 + \frac{\partial}{\partial x} t_2$$

$$\frac{\partial}{\partial x} (t_1 \times t_2) = \frac{\partial}{\partial x} t_1 \times t_2 + t_1 \times \frac{\partial}{\partial x} t_2$$

Projekt końcowy — szukajcie inspiracji

M31, ЮПИТЕР-37A + ZWO ASI 120MM, Ekspozycja: 180×19s